

XCIII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Virkning af Sygehjælp af det Offentlige og om Regler for Eftergivelse af Fattigunderstøttelse.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 28de Marts 1889.)

Det fra Folkethinget oversendte Forslag til Lov om Virkning af Sygehjælp af det Offentlige og om Regler for Eftergivelse af Fattigunderstøttelse indeholder 2 Paragrafer.

Den første Paragraf bestemmer, at den af det Offentlige efter Fattigbestyrelsens Skjøn ydede Lægehjælp samt Hjælp til Lægemidler, Indlæggelse paa Sygehus og Begravelse ikke skal betragtes som Fattigunderstøttelse og derfor ikke for Modtageren medføre de af saadan Understøttelse flydende Følger, forsaavidt der ikke samtidigt maa ydes Bidrag til den Trængende eller Families Underhold. Udvalgets Flertal (Danneffold-Samsøe, Goos, Kayser, Raben, Reedtz-Thott, Schlegel og Tuxen) kan ikke anbefale Vedtagelsen af denne Bestemmelse. Dens Princip lader sig nemlig ikke forene med det Princip, der ligger til Grund for det Lovforslag om anerkjendte Sygekasser, over hvilket nærværende Udvalg har afgivet Betænkning, og som vi haabe at je vedtaget af Landstinget med de af os foreslaaede Endringer. Ifølge dette Lovforslag skal det Offentliges Støtte til en Sygehjælp, der ikke faar Fattigunderstøttelsens Følger, ydes middelbart ved Støtte til Sygekasser, af hvilke den Paagjældende er Medlem, og til

hvilke han yder sit Medlemsbidrag. Opnaaelsen af hin Fordel for den Ubeniblede er altsaa her betinget af, at den Paagjældende selv til dens Opnaaelse bringer visse Offre. Det er Principet om Hjælp til Selvhjælp, der heri faar Udtryk. Nærværende Lovforslag vil derimod yde den samme Fordel, uden at den Paagjældende har bragt noget Offer for dens Opnaaelse. Vedtager man dette, ophæver man faktisk den førstnævnte Regel. De anerkjendte Sygekasser maatte blive en væsentlig anden Institution end den, der ved hint Forslag er tilstiftet. De kunde kun faae Betydning som Kasser til Ydelse af Pengehjælp i Sygdomstilfælde. Alle de Bestemmelser i Lovforslaget om Sygekasserne, som særlig have Hensyn til Sygehjælp, vilde blive betydningsløse, og andre vigtige Regler i det vilde blive saaledes paavirkede, at der maatte opstaa Spørgsmaal om at give dem et væsentlig andet Indhold. Udvalgets Flertal ser derfor ikke rettere end, at de to Principer, — det, hvorpaa Lovforslaget om Sygekasser hviler, og det, der finder Udtryk i den her foreliggende Bestemmelse, — ikke kunne bestaa jævnsides, men at der maa træffes et Valg. Da Udvalgets Flertal vedblivende fastholder Rig-